

[Forsvarsministeren]

dels i 1 års programmer. De bygger først og fremmest på forslag og på en meget grundig behandling i de militære kommandoer, i NATOs militærkomité, hvor man særlig vurderer de forsvarsmæssige synspunkter, og endelig i infrastrukturkomiteen, hvor man ser på de mere tekniske og finansielle sider. Danmark er naturligvis med begge disse steder. Herefter går det med en indstilling til behandling i rådet og i forsvarsplanlægningskomiteen, DPC, hvor ministrene tager stilling til det samlede 5 års program og til de totale beløb.

Hele vejen igennem er der en dansk parlamentarisk indflydelse på drøftelserne herom. I forbindelse med 5 års programmerne skal forsvarsministeren indhente finansudvalgets principielle tilslutning, og hertil kommer godkendelsen af de enkelte 1 års programmer, som også forelægges folketingets finansudvalg.

Hr. Birkholm var inde på spørgsmålet om afregningen af infrastrukturbeløbene. Derom kan jeg sige, at princippet bygger på, at de beløb, landene lægger ud, ikke passerer NATOs centrale organer, men der sker en indbyrdes afregning efter en fast procedure, hvor også det danske forsvarsministerium hvert kvartal modtager afregninger, så vi ved, hvem der har penge til gode, og hvem der skal betale, og hvor meget vi selv skal af med. Der er altså tale om kvartalsvise afregninger. Det er et meget effektivt system, som fungerer godt, og som har fungeret godt i en lang årrække.

Med hensyn til det beløb, der optages på den særlige infrastrukturbidragskonto på finansloven, hviler det på et skøn over de betalinger, Danmark skal præstere af fællesfinansierede arbejder udført af og i medlemslandene i det pågældende finansår. Størrelsen af det beløb er afhængig af omfanget af de bevillinger, der gives, samt helt klart af den hastighed, hvormed arbejderne gennemføres. Finansudvalget har givet tilslutning til, at Danmark til gennemførelsen af infrastrukturprogrammet, altså 5 års programmet, i perioden 1980-84 yder et bidrag på i alt ca. 950 mill. kr., hvoraf de 26,7 mill. kr. vedrører bidrag til arbejder i forbindelse med INF. Det er korrekt, som hr. Birkholm anfører, at der er sket en stigning på hele infrastrukturens side. Det er en understregning af, hvilken værdi og hvilken vægt alliancen tillægger denne side af samarbejdet. Lad mig for en

ordens skyld tilføje, at vores infrastrukturbidrag jo afholdes inden for det samlede forsvarsbudget.

Med hensyn til kontrollen med de beløb, der går til INF, og som er gået til INF, er det sådan, at Danmark i 1981 i NATO principielt tiltrådte, at det nuværende 5 års program udvides med henblik på gennemførelse af en række INF-arbejder. Udvidelsen vil medføre en dansk udgift på ca. 75 mill. kr., der skal fordeles over en række år. Den accept, der dengang blev givet, blev – som tilfældet naturligvis også er i dag – givet under forbehold af finansudvalgets tilslutning.

Ved den forespørgselsdebat, der var her i tinget for ca. 1 år siden, den 7. december 1982, blev det besluttet, at det danske bidrag til INF-arbejder indtil videre skulle begrænses til 26,7 mill. kr. Finansudvalget har på dette grundlag den 2. maj i år kun tiltrådt en udvidelse af 5 års rammen, der svarer til disse 26,7 mill. kr. I overensstemmelse med folketingsbeslutningen af 7. december har Danmark også efter den nævnte dato taget forbehold over for NATOs konkrete bevillinger til INF-projekter, og ved udarbejdelsen af finanslovsforslaget har vi i forsvarsministeriet følgelig heller ikke medtaget udgiftsskøn, der vedrører nævnte bevillinger.

Hr. Birkholm kommer ind på spørgsmålet om kontrollen. Jeg kan sige helt klart, at kontrollen med, at vi ikke kommer til at deltage i afholdelsen af sådanne udgifter, er særdeles effektiv, idet den danske repræsentation i NATO i forståelse med NATOs internationale stab ved bilaterale forhandlinger med de 5 europæiske deployeringslande har sikret sig, at der i de hidtil foreliggende betalingsopgørelser ikke er medtaget udgifter til INF-projekter autoriseret efter den 7. december 1982. Det forhold er i øvrigt også beskrevet i statsrevisorernes beretning af 1. marts i år, og finansudvalget er i øvrigt den 25. oktober i år underrettet om betalingsstatus frem til den 1. juli 1984.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg vil gerne starte med at takke finansudvalget for det store arbejde, der også i år er ydet ved behandlingen af finanslovsforslaget. Det er første gang, regeringen selv har lagt et forslag frem, og det vil sige, at arbejdsmetoden i år har været en lidt anden end sidste